

Alt som er skrevet om bolsjevismen blekner når man får se den i praksis.

I den alminnelige heim hersker den ytterste fattigdom og med den følger urenslighet, lus og sykdommer.

Med pistoler og pisk drives de bolsjevikiske kompanier fram.

Igår kveld ble det holdt et stort møte i Biblioteket i Fredrikstad hvor major Jørgen Bakke talte om kampene og forholdene i Sovjet slik han så dem.

Det var samlet riktig mange tilhørere da ordføreren i Fredrikstad trådte fram og ønsket forsamlingen velkommen. Han gav deretter ordet til foredragsholderen. Major Bakke har som kjent vært to år i tjeneste, så han vet hva han taler om. Vi gjengir nedenfor et utdrag av hans foredrag.

Fedrelandssinn er å støtte sitt folk med hele sin kraft i den situasjon det er oppe i, uttalte han. Det som gjør et folk sterkt er godt, det som gjør det svakt er dårlig. Da vi raserte vårt forsvar, ble folket svakt. Det er godt at vi har et folk så sterkt som det tyske til å demme opp for bolsjevismen.

Taleren redegjorde videre for situasjonen ved fronten no. Deretter gav han en inngående skildring av den demoniske makt, hensynløs og ubarmhertig, som står bak metodene og elendigheten i Sovjet-Samveldet. Som et eksempel på hva Norge er spart for, skildret han den norske bataljons innrykning i en krigsherjet landsby, en uhyggelig dødens dal.

Han gav så en definisjon av forskjellen på kommunisme og bolsjevisme.

Kommunismen tar fra de som har noe og gir til de andre, mens bolsjevismen tar alt fra alle.

Under bolsjevikstyret er russerne blitt apatiske og likeglade, de har mistet alt, også håpet om en bedring, selve opp-

driften i mennesket. Tre ganger laget bolsjevikene kunstig hungersnød i Ukraina, for å få tak i folkets verdisaker. De måtte ut med disse for å få korn til sine barn som sultet ihjel.

Taleren gav så en rystende skildring av en alminnelig russisk heim.

Den er så fattig at den ikke kan tenkes fattigere. Og med denne ytterste fattigdom følger urenslighet, lus og sykdommer, tuberkulosen herjer helt forferdelig i Sovjet-Samveldet.

I en heim hvor taleren hadde tilbrakt en natt var kuene og hestene og gjødselhaugen i ett rom og beboerne i de to rommene ved siden av. Husdyrenes tilstand trosset enhver beskrivelse. Mannen i huset hadde to koner, og den ene lå for døden. Kvinnene gjorde arbeidet, mens mannen var drikkfeldig og utrolig lat. Inne i stuen gikk også grisen og hønsene. Hele huset var fylt av en forferdelig odør fra dyr og mennesker. Om kvelden la hele familien seg til å sove på den store ovn, fullt påkledd, de tok aldri av seg klærne. En tranlampe lyste opp i rommet. I koimbingen var det både rottereir og kattereir. Og alle i huset var befengt med den farlige russiske lus som sprer flekktufus. Heldigvis er hele den norske legion vaksinert mot flekktufus.

Alle spiste av samme kopp, og konen silte melken i under-skjørtet.

Taleren sa videre at alt som er skrevet om bolsjevikenes grusomheter blekner når en har sett det i praksis. Han gav en

skildring av deres hengningsmetoder og mishandlingen av fangene, kommissarene er absolutt samvittighetsløse. Med pistoler og pisk driver de kompaniet fram. Nesten alle fanger som blir tatt har blodige strimer i ansiktet etter kommissarenes pisk. Hvis noen under framrykningen blir hengende etter, skyter kommissarene dem. Det nyttet ikke å anbringe kommissarene sammen med de andre fangene, for de flenget straks ihjel dem, så forhatte var de.

Taleren gav deretter en stående skildring av de norske soldaters glimrende innsats ved fronten.

Den norske soldat er, når han er skolert, den ypperste i verden, det er alminnelig anerkjent. De norske soldater ved Østfronten er de høyeste og kraftigste av alle, og de har

(Forts. 3. side.)

• **Forts. fra 1. side.**

Alt som er skrevet . .

opptrådt slik at de har gjort ære på sitt land.

Omtrent alle har tålt det velldige trykk i første linje, de har trenet opp sin vilje og behersker sine nerver helt ut. De er rolige og pålitelige, utholdende og sindige. De var en stolthet. Våre kvinner ved fronten er like dyktige og pliktoppfyllende.

No skal det reises et nytt norsk regiment av frivillige. Unge norske menn i alderen 17—40 år må reise seg no. Dette har ikke noe med politikk å gjøre, det er selvoppholdelsesdrift.

Ingen vil bli skånet hvis ulykken kommer over oss,

vi er alle nordmenn og har alle vårt ansvar. Vi kan sabotere oss til tilintetgjørelse, men vi kan arbeide oss til frigjørelse. Det er noe idiotisk tøv å tro at noen er uunnværlig her heime. Ingen er uunnværlig, og de som er i vernepliktsalderen må ut no. Vi forakter dem som sitter heime. De som reiser landet igjen i dag er frontkjemperne. Det er en frivillig, men nødvendig sak å melde seg til tjeneste no. Taleren sluttet med en glødende appell til alle tilstedeværende unge menn om straks å melde seg, og han bad også de

— — Ordføreren takket deretter herr Bakke for det utmerkede foredrag og b ad inntrengende tilhørerne om å legge seg hans ord på hjertet. Det gjalt å støtte opp om kampen både på heimefronten og ved å melde seg til aktiv tjeneste.

Møtet ble avsluttet med siste vers av: Ja, vi elsker...

eldre om a torstå situasjonens alvor og snakke med de yngre. Vekk med egoismen og fordommene og fram med fornuf-ten for fedrelandets skyld.

09523